

arbejdet Fortegnelse her i Landet ialt 3781, heri ikke medregnet aabne Fartøjer. Fiskerfartøjerne udgør heraf 2031. Tilbage bliver 1750, paa hvilke de i Udkastet indeholdte almindelige Tilsynsregler ville faa Anvendelse. Til Udførelse af Tilsynet mener Kommissionen, at et Antal af ca. 20 Synsmænd vil være tilstrækkeligt og passende. Synet tænkes foretaget af en enkelt Synsmand, hvilket i Betragtning af, at der intet Maskineri vil være at syne, maa anses for fuldt forsvarligt. — Synsmændene foreslaas udnævnte af Ministeren for Handel og Søfart, og bør efter Kommissionens Skøn være søkyndige og saa vidt muligt tillige skibbygningskyndige.

Til §§ 10-19.

Disse Regler ville i alt væsentlig findes i Loven af 1903; kun har man søgt at ordne de enkelte Bestemmelser paa en formentlig mere hensigtsmæssig Maade, ligesom man i § 17 efter de fra Dampskibstilsynsloven i saa Henseende indvundne Erfaringer har ladet Politivrighedens Beføjelse til at forhindre, at fremmede til Passagerbefordring uskikkede Skibe medtage Passagerer fra danske Havne, være uafhængig af de paagældende Passagerers Undersaatsforhold.

Særligt med Hensyn til den i § 19 ommeldte Tilsynsbog — hvis Tilstedeværelse og Førelse om Bord i Dampfartøjer findes hjemlet i § 28 i Loven af 1903 — finder Kommissionen Anledning til at bemærke, at man tillægger det stor Betydning, at saadan Bog føres. Ikke blot vil Tilsynsmandens Opmærksomhed gennem den henledes paa de ved tidligere Syn, Eftersyn m. m. forefundne Mangler, men ogsaa for Reder, Ejer og Skibsfører vil den formentlig virke som en kraftig Paamindelse om de dem paahvilende Forpligtelser.

Til § 20.

Som ovenfor i Betænkningen anført bryder det foreliggende Udkast med den fra Loven af 1903 kendte Ordning, idet en Del af Tilsynsudgifterne tænkes afholdte af Statskassen. I Overensstemmelse hermed er det Synsmanden tilkommende Vederlag fastsat til dels et fast aarligt Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Finansloven, dels et for hver enkelt Syn bestemt Beløb, der tænkes udredet af Skibets Reder eller Ejer. Det faste aarlige Vederlag vilde Kommissionen formene passende kunde sættes til 500 Kr. aarlig for hver Synsmand. Skal det lykkes at faa virkelig dygtige Synsmænd, kan Be-

løbet formentlig næppe sættes lavere, saa meget mindre som det ved Udkastets § 26 er foreslaaet, at det en Stedfortræder tilkommende Vederlag i Tilfælde af Synsmandens Forfald delvis udredes af Synsmanden.

Til §§ 21-24.

Disse Paragraffer, der i det væsentlige kendes fra Loven af 1903, behøve formentlig ikke nærmere Forklaring.

Til § 25.

I Modsætning til den i Dampskibstilsynsloven truffene Ordning har man foreslaaet, at det Beløb, der af Skibets Ejer eller Reder erlægges for Synsmandens Virksomhed, betales ikke til Synsmanden personlig, men til Statskassen for af denne atter at udbetales til Synsmanden. Man har derved villet opnaa at stille Synsmanden saa uafhængigt af Skibsejeren eller Rederen som efter Omstændighederne muligt, naar Udgifterne overhovedet afholdes af andre end Statskassen.

Paragraffens Bestemmelse om, at det Beløb, der skal erlægges af Skibets Reder eller Ejer, fastsættes til det dobbelte af det ellers fastsatte, naar den for gentaget Syn foreskrevne Frist overskrides, søger sin Begrundelse deri, at der derigennem vil lægges Pres paa de vedkommende, saaledes at Fristen ikke unødvendigt overskrides.

Til § 26.

Paragraffen giver den Regel, at en Stedfortræder, der jo ikke faar det i § 20 a fastsatte aarlige Vederlag, for de af ham udførte Forretninger faar det dobbelte af det en Synsmand for hvert enkelt Syn tilkommende Beløb.

Til § 28.

Da Søværnet har det for et effektivt Tilsyn fornødne Embedspersonale, maa det sikkert erkendes fuldt forsvarligt at undtage dets Skibe og Fartøjer fra Loven.

Til §§ 29-30.

Disse Paragraffer ere stemmende med de tilsvarende - §§ 30 og 31 - i Loven af 1903.

Til § 31.

Som tidligere bemærket er det foreliggende Forslag bl. a. motiveret ved de fra engelsk Side stillede Krav om Tilstedeværelsen af Redningsredskaber m. m. om Bord i danske Skibe. Den paagældende engelske Lov vil, som ligeledes tidligere anført, blive gjort anvendelig paa fremmede Skibe fra den 1. Oktober d. A. at